

Show Me Your Archive and I Will Tell You Who is in Power

27.04.17 – 16.06.17

KIOSK

Show Me Your Archive and I Will Tell You Who is in Power combineert een tentoonstelling met een publieksprogramma van lezingen, panelgesprekken, performances en filmvertoningen en schuift een aantal verhalen en getuigenissen naar voren uit de geschiedenis van de feministische strijd in België en daarbuiten. Binnen die strijd zijn ras, gender en klasse steeds sterk vervlochten kwesties gebleven, en door zich op die knoop te richten, wil het project nadrukkelijk verder kijken dan het westerse feminisme.

Affiches, brieven en foto's uit publieke archieven werpen licht op enkele historische en lokale contexten, zoals de Gentse Dolle Mina's, de beweging die mede werd opgericht door Chantal De Smet (tussen 1989 en 1996 het eerste vrouwelijke hoofd van de Gentse academie) of FORUM '85, de alternatieve conferentie van vrouwenbewegingen en ngo's die plaatsvond parallel aan de officiële VN-vrouwenconferentie in Nairobi.

Daarnaast is nieuw werk te zien van kunstenaars Marwa Arsanios, Sadies Choua, Amandine Gay, Kapwani Kiwanga, Ato Malinda, Eva Olthof en het collectief Study Group for Solidarity and TransActions, die allen werden uitgenodigd om werken te creëren vanuit een postkoloniale, transnationale of politiek-emancipatorische invalshoek. De titel van het project refereert aan de gelijknamige lezing uit 2009 van de vermaarde Surinaams-Nederlandse feministische wetenschapster Gloria Wekker.

Een blik in de archieven

Show Me Your Archive and I Will Tell You Who is in Power vertrekt vanuit de instelling die KIOSK huisvest – het KASK/School of Arts – en meer bepaald vanuit Chantal De Smet die deze Gentse academie van 1989 tot 1996 als eerste (en tot nader order enige) vrouwelijke directeur leidde. De Smet gaf in de jaren zeventig vele impulsen aan de tweede feministische golf in België. Zo trok ze de Gentse Dolle Mina's en de Waalse tegenhanger Marie Mineur mee op gang en was ze initiatiefneemster van het LeF-collectief en de gelijknamige cahiers. Ze was ook lid van het Vrouwen Overleg Komitee en ze was nauw betrokken bij het Belgisch Angela Davis Komitee. Daarnaast was ze ook aanwezig op FORUM '85, een massaal door vrouwen bijgewoonde, internationale conferentie van ngo's in Nairobi en een sleutelmoment in de geschiedenis van het transnationaal feminisme. Op deze manier was De Smet nauw betrokken bij het ontstaan van het transnationaal en intersectioneel feministisch bewustzijn in België dat deze tentoonstelling in kaart tracht te brengen. De archiefdocumenten schetsen de overgang van het eenheidsdenken van het westers feminisme van de tweede golf naar een derde feministische golf die de problemen van de derde wereld op globale schaal aankaart.

Show Me Your Archive and I Will Tell You Who is in Power combines an exhibition with a public program of lectures, panel discussions, performances and screenings to present stories and testimonies from the history of feminist struggle in Belgium and beyond. Within that struggle, the categories of race, gender and class continue to be thoroughly intertwined, and by focusing on these intersections the project wishes to extend its scope beyond Western feminism.

Posters, letters and photographs from public archives provide insight in selected historical and local contexts, such as the Dolle Mina movement from Ghent, co-founded by Chantal De Smet, who held the position as the first female head of KASK / School of Arts from 1989 to 1996, or FORUM '85, the alternative conference of women's movements and NGOs taking place alongside the official UN world conference on women in Nairobi.

In addition, artists Marwa Arsanios, Sadies Choua, Amandine Gay, Kapwani Kiwanga, Ato Malinda, Eva Olthof and collective Study Group for Solidarity and TransActions were invited to make new works from a postcolonial, transnational or politically emancipatory context. The project's title refers to the 2009 lecture of the same name by Gloria Wekker, a renowned Surinamese Dutch feminist scholar.

Into the archives

Show Me Your Archive and I Will Tell You Who is in Power starts its exploration in the very institution that hosts KIOSK – the Royal Academy of Fine Arts KASK / School of Arts – and, more specifically, with Chantal De Smet, who led the Ghent academy from 1989 to 1996 as its first (and thus far sole) female head. In the 1970s, De Smet was a leading figure in Belgian second-wave feminism. She co-founded the Ghent Dolle Mina movement and its Walloon sister Marie Mineur, initiated the LeF collective and its publication series of the same name, was a member of the Vrouwen Overleg Komitee, and was closely involved in the Belgian Angela Davis Committee. She was also present at FORUM '85, the massively attended international conference of non-governmental organizations in Nairobi that was a key moment in the history of transnational feminism. It was through actions such as these that De Smet was closely involved in the rise of the transnational and intersectional feminist awareness in Belgium that this exhibition wishes to trace. The archival documents outline the transition from the uniformity of Western second-wave feminism to a third wave of feminism that addresses Third World problems in a global approach.

Dolle Mina tijdens de tweede feministische golf

DOLLE MINA was een linkse, radicaal-feministische actiegroep en tevens de eerste autonome vrouwenorganisatie in België. Met hun provocatieve, humoristische acties en opvallende posters zetten de Dolle Mina's zichzelf meteen op de kaart. Ze kregen veel pers aandacht, waardoor de feministische ideeën voor het eerst een bredere groep mensen bereikte. Dolle Mina ijverde voor het 'baas in eigen buik'-zijn, voor 'gelijk loon voor gelijk werk', eiste meer politieke inspraak en zelfbeschikking.

De eerste Belgische Dolle Minagroep werd in februari 1970 opgericht vanuit het huis van Roos Proesmans te Antwerpen. Dolle Mina Antwerpen werd voor haar militante, spontane actievoering geïnspireerd door de gelijknamige Nederlandse beweging en werd meteen een succes. Dit motiveerde Chantal De Smet om een maand later hetzelfde te doen in Gent. De Dolle Mina-beweging deinde verder uit naar Leuven, Oostende, Brussel en Wallonië. Jeanne Vercheval en De Smet waren de drijvende krachten achter de oprichting van MARIE MINEUR, zoals De Smet deze Waalse Dolle Mina-groep doopte.

Op 11 NOVEMBER 1972 werd in Brussel de eerste *VROUWEN-DAG* georganiseerd. Het Vlaamse

Vrouwen Overleg Komitee (VOK) nam de leiding, samen met zo goed als alle Vlaamse en Waalse vrouwenorganisaties die op dat moment actief waren. De grote betrokkenheid van deze organisaties en de grote opkomst – ongeveer 12.000 vrouwen ontmoetten elkaar – maakten van deze editie een succes. Op de Vrouwendag stelden Dolle Mina en Marie Mineur *'HETRODE BOEKJE VAN DE VROUW(EN)'* en *'LE PETIT LIVRE ROUGE DES FEMMES'* voor: een manifest van het Belgische feminisme dat opsomt wat de activistes 'onmiddellijk van deze staat' eisen. Met de slagzin 'wij zijn zusters' roepen ze alle vrouwen op tot participatie en het delen van verhalen. Er werden duizenden exemplaren van het boekje verkocht.

Datzelfde jaar begonnen alle Belgische Dolle Mina-groepen uitteenvallen, behalve die van Gent. In de hoop het lokale en sensationele te overstijgen, verdiepten de Gentse Mina's zich in de inhoud. Eind jaren '70 verenigde een deel van de groep zich in het *LINKS EN FEMINISTISCH COLLECTIEF*. Van 1977 tot 1981 gaf deze door Chantal de Smet opgestarte vrouwenvereniging negen thematische *LEF-CAHIERS* uit. LeF was geen actiegroep, maar hoopte in de eerste plaats een studie-

groep of denktank te zijn wiens output een brede feministische beweging zou aanspreken.

De eerste Vrouwendag plantte de kiem voor de oprichting van een andere noemenswaardige publicatiereeks die uitsluitend door vrouwen gemaakt werd: de Franstalige *CAHIERS DU GRIF* (Groupe de Recherche et d'Information Féministes). Onder leiding van de Belgische filosofe en feministe Françoise Collin verscheen het eerste nummer in oktober 1973. Zowat alle vrouwen die meewerkten aan de eerste publicaties waren op een manier betrokken geweest bij de eerste Vrouwendag. Cahiers du Grif bevond zich net zoals de Vlaamse LeF-cahiers op het kruispunt van theorie en feministische actie, maar legde de nadruk op discursief, academisch onderzoek en ging hier verder in. Terwijl in Vlaanderen feministische kennis zich pas laat in de jaren tachtig aan de universiteiten ontwikkelt, werken Franstalige intellectuelen dan al bijna twintig jaar onafhankelijk aan theorievorming. Cahiers du Grif introduceerden in de jaren '70 een reflectief element in het Belgische feminisme van de tweede golf dat toen nog vooral uit acties en manifestaties bestond.

Dolle Mina in second-wave feminism

DOLLE MINA was a left-wing radical-feminist activist group and also the first autonomous women's organisation in Belgium. With their provocative, humorous actions and eye-catching posters, the Dolle Minas (literally: Mad Minas) gained instant notoriety. The extensive mainstream media coverage they got proved most effective in introducing a wider audience to feminist ideas. Dolle Mina stood up for women's reproductive rights, equal payment, political participation and autonomy.

The first Belgian Dolle Mina group was founded in February 1970 in the Antwerp home of Roos Proesmans. For its militant, spontaneous activism, Dolle Mina Antwerp looked to the Dutch movement of the same name, and the new branch became an instant success. This encouraged Chantal De Smet to do the same in Ghent a month later. Further groups sprung up in Louvain, Ostend, Brussels and the Walloon part of the country. With Jeanne Vercheval, De Smet became the driving force behind the foundation of *MARIE MINEUR*, as De Smet baptized the Walloon Dolle Mina group.

On the *11TH OF NOVEMBER*, 1972, the first *WOMEN'S DAY* was organized in Brussels. The Flemish Vrouwen Overleg Komitee ('Wom-

en's Consultation Committee', VOK) coordinated the event together with nearly every Flemish and Walloon women's organization active at the time. With the extensive involvement of these organizations and an impressive turnout – about 12.000 women were brought together – this first edition was certainly a success. It also saw the launch of *HET RODE BOEKJE VAN DE VROUW(EN)* and *LE PETIT LIVRE ROUGE DES FEMMES* ('the little red book of women'), a manifesto of Belgian feminism produced by Dolle Mina and Marie Mineur, presenting a list of immediate demands put to 'the state' by the activists. Under the slogan 'we are sisters', they called all women to participate and to share their stories. Thousands of copies were sold.

That same year, most Dolle Mina groups except for the one in Ghent began to disintegrate. In an attempt to transcend the local and sensational scope, the Ghent Minas focused on more thorough study. By the end of the decade, part of them had united in the *LINKS EN FEMINISTISCH COLLECTIVE* ('leftist and feminist'). Between 1977 and 1981, this organization founded by Chantal De Smet published nine themed *LEF-CAHIERS*. LeF was not an activist group, but intended to be primarily

a study group or think tank whose output would be of interest to a broad feminist movement.

The first Women's Day inspired the foundation of another noteworthy publication series that was exclusively made by women: the francophone *CAHIERS DU GRIF* (Groupe de Recherche et d'Information Féministes). Under the direction of Belgian philosopher Françoise Collin, the first issue of the series was published in October 1973. Nearly all of the women who contributed to the first issues had in one way or another been involved in the first Women's Day. *Cahiers du Grif* was situated, much like the Dutch-language LeF-cahiers at the intersection of theory and feminist activism, but the emphasis here was more on discursive, academic research. While in Flanders, feminist knowledge developed only in the late 80s at the universities, francophone intellectuals had by then been working on theory independently for almost twenty years. In the 70s, *Cahiers du Grif* introduced a reflective element into a Belgian second-wave feminism that until then entailed mainly actions and demonstrations.

Angela Davis- Komitee, 1971

Angela Davis is een Afro-Amerikaans schrijfster, hoogleraar en mensenrechtenactiviste die behalve bij de communistische partij ook betrokken was bij de strijd voor gelijke burgerrechten voor zwarten en de Black Panther Party. In 1970 werd ze beschuldigd van medeplichtigheid bij een dodelijk afgelopen ontvoering en belandde ze in de gevangenis. Er werd voor een oneerlijk proces gevreesd, en de zaak kreeg veel weerklank: wereldwijd werden honderden actiecomités, solidariteitsacties en debatten op touw gezet om haar vrijlating te eisen. Angela Davis zou na 16 maanden gevangenis volledig vrijgesproken worden van alle aanklachten. Het Belgische *ANGELA DAVIS-KOMITEE* ontstond op initiatief van de linkse vredesbeweging BUVV / UBDP, in de context van een bezoek van José Stevens, bestuurslid van het New Yorkse Angela Davis-comité aan België in maart 1971. Chantal De Smet nam de rol van secretaris op zich. Het Komitee verspreidde tweetalige manifesten en affiches, zamelde geld in ter ondersteuning van het proces van Davis en zorgde voor een waarnemer tijdens het proces. In oktober 1971 publiceerden ze een manifest dat uitsluitend door vrouwen werd ondertekend.

Eén van de ondertekenaars was de in Namen geboren Popartkunstenares en feministe *EVELYNE AXELL (1935-1972)*. Axell maakte zowel speelse, erotische schilderijen als werken die inspeelden op de politieke actualiteit van die tijd, zoals de mei 68-bezettingen of de strijd tegen het racisme in de VS. De hier tentoongestelde tekening sluit als voorstudie stilistisch aan bij de twee portretten die Axell in 1972 van Angela Davis maakte.

Het manifest werd ook ondertekend door *MARTHE VAN DE MEULEBROEKE (1922-2006)*: zij was actief betrokken bij tal van vrouwenorganisaties, o.m. als bestuurder bij Cahiers du Grif, en trachtte met behulp van de brochure *POURQUOI S'INTÉRESSER À ANGELA DAVIS?* (1972) de lokale feministen te overtuigen van het belang van het denken van Davis en van wat haar transnationale en intersectionele benadering zou kunnen betekenen voor het feminisme. Davis kaartte aan hoe de theorie en de praktijk van de witte feministen bepalende factoren als klasse en ras niet erkennen in de strijd tegen ongelijkheid, een pijnpunt dat Van De Meulebroeke met haar brochure blootlegt door de rassenkwestie uitdrukkelijk te benoemen.

International tribunal on crimes against women, 4-8 maart 1976

“I salute this tribunal as being the start of the radical decolonization of women.” Met deze woorden sloot Simone de Beauvoir haar brief af gericht aan de deelnemers van het *INTERNATIONAL TRIBUNAL ON CRIMES AGAINST WOMEN* in Brussel. Meer dan 2000 vrouwen uit 40 landen zakten van 4 tot 8 maart 1976 af naar het Congressenpaleis voor dit tribunaal dat los van de overheid, van onderuit georganiseerd werd door feministische vrouwenbewegingen. In augustus 1974 was Lily Boeykens, vooraanstaande feministe en de eerste voorzitter van de Nationale Vrouwenraad, getuige geweest van het internationaal feministisch zomerkamp Femø Women's Camp. Boeykens wou een gelijkaardige laagdrempelige samenkomst in Brussel organiseren om daar het volledige scala aan misdaden die tegen vrouwen van alle culturen zijn gepleegd – zowel het brutale als het subtielere discriminerende geweld – openbaar te maken en hier een groot internationaal bewustzijn over te creëren. In tegenstelling tot een traditioneel tribunaal werd er geen panel van rechters aangesteld. De nadruk lag veel meer op persoonlijke getuigenissen vanuit de gedachte dat het openlijk delen van (vaak traumatische) ervaringen naar een meer gepolitiseerde en gemotiveerde strijd tegen onderdrukking zou leiden.

Gebaseerd op het tribunaal, publiceerden medeorganisatoren Diana E.H. Russel en Nicole Van de Ven in 1977 het boek *CRIMES AGAINST WOMEN: PROCEEDINGS OF THE INTERNATIONAL TRIBUNAL* (later vertaald naar het Nederlands onder de titel *Misdaden tegen de vrouw Tribunaal Brussel 1976*). Het boek bundelt getuigenissen van vrouwen van over de hele wereld en focust onder andere op de dubbele onderdrukking van vrouwen in de derde wereld, migrantenvrouwen en vrouwen uit godsdienstige minderheden.

Angela Davis Committee, 1971

Angela Davis is an Afro-American writer, academic, and human rights activist who was involved not only with the communist party but also with the civil rights movement and the Black Panther Party. In 1970 she was charged with complicity in a kidnapping with murder. While she was awaiting trial in prison, and fears over the fairness over the trial rose, across the world hundreds of committees, solidarity actions and debates were organized to demand her release. She was to be acquitted of all charges after having spent 16 months in incarceration. The foundation of the Belgian *ANGELA DAVIS-COMMITTEE* was an initiative of the left-wing peace movement BUVV/UBDP, on the occasion of a March 1971 visit to the country by José Stevens of the New York Committee to Free Angela Davis. Chantal De Smet acted as secretary for the Belgian committee, which published bilingual manifestoes and posters, raised funds in support of Davis' defence and ensured the presence of an observer at the trial. In October 1971, the Committee published a manifesto signed exclusively by women.

One of the signatories of the manifesto was Namur-born Pop artist and feminist *EVELYNE AXELL (1935-1972)*, whose works ranged from playful erotic paintings to pieces addressing the political issues of her time such as the May 68 revolts and the fight against racism in the US. The drawing on display here is a study in the same style as the two portraits Axell painted of Angela Davis in 1972.

Another signature under the manifesto was that of *MARTHE VAN DE MEULEBROEKE (1922-2006)*, who was actively involved with numerous women's organizations, including the Cahiers du Grif, and who wrote the pamphlet *POURQUOI S'INTÉRESSER À ANGELA DAVIS?* (1972) to convince local feminists of the importance of Davis' ideas, and of what her transnational and intersectional approach could mean for feminism. Davis raised the matter of how white feminist theory and practice ignored certain crucial factors such as class and race in their fight against inequality, an issue Van De Meulebroeke addresses in her pamphlet by explicitly naming the racial problem.

International tribunal on crimes against women, 4-8 March 1976

"I salute this tribunal as being the start of the radical decolonization of women." With these words, Simone de Beauvoir closed her letter to all participants in the *INTERNATIONAL TRIBUNAL ON CRIMES AGAINST WOMEN* in Brussels. From the 4th until the 8th of March 1976, more than 2000 women from 40 different countries gathered in the Palace of Congresses for this tribunal that was a bottom-up organization by feminist women's movements without official involvement. After attending the international feminist summer camp Femø Women's Camp in August 1974, prominent feminist and first chairwoman of the Belgian National Women's Council Lily Boykens wanted to organize a similarly accessible assembly in Brussels. The intention was to lay bare the full range of crimes committed against women of all cultures, from the most brutal violence to the subtlest discrimination, and to raise international awareness about it. Unlike at a traditional tribunal, no panel of judges was appointed. Rather, the emphasis was on personal testimonials, based on the idea that the public sharing of (often traumatic) experiences would engender a more politicized and motivated fight against oppression.

Based on the tribunal, co-organizers Diane E.H. Russel and Nicole Van de Ven published the book *CRIMES AGAINST WOMEN: PROCEEDINGS OF THE INTERNATIONAL TRIBUNAL* in 1977. The book brings together testimonies of women from across the world, with one of its focuses being on the two-fold oppression of Third World women, migrant women, and women from religious minorities.

Vrouwen tegen de crisis, 7 maart 1981

De economische crisis die eind jaren '70, begin jaren '80 ook in België opkwam, zorgde opnieuw voor een opflakking van het feminisme in haar meer activistische vorm. Vrouwen met lagere inkomens en thuiswerkers werden extra hard getroffen door de besparingen in de sociale zekerheid en er heerste veel werkloosheid. Daarom werd op 7 maart 1981 onder de noemer *VROUWENTEGEN DE KRISIS* een eerste nationale betoging op touw gezet. Vrouwen uit politieke partijen, vrouwenbewegingen en vakbonden verzamelden zich massaal. Met vereende krachten trachtten ze de volgende eisen door te drukken: recht op arbeid en economische onafhankelijkheid, betere werkomstandigheden en dito werkklonen. In '82, '83 en '84 zouden er nog drie gelijknamige manifestaties volgen.

Cahiers du Grif n°29: "L'africaine: sexes et signes", 1984

Eerder werd reeds aangehaald hoe Cahiers du Grif van het feminisme een duurzamer begrip maakte door middel van academisch onderzoek. Het tijdschrift slaagde erin reflectie te stimuleren zonder te vervallen in eenheidsdenken of loutere theorievorming. Na een korte tussenstop hernam hoofdredactrice Françoise Collin de publicaties in 1982. Dit gebeurde vanuit een breder internationaal perspectief, met bijdragen van jong talent als bijvoorbeeld Rosi Braidotti. Er werden ook verschillende conferenties opgezet in België zoals "La mise à nu" in 1983 en "L'Africaine: sexes et signes" in 1984, naar aanleiding van twee ontmoetingen in het Centre d'Anthropologie Culturelle de l'Institut de Sociologie van de Brusselse universiteit. Samen met de universiteit werd kort daarna het 29e cahier, *L'AFRICAINNE: SEXES ET SIGNES* (1984), gepubliceerd. Deze uitgave focust op Afrikaanse, al dan niet in Europa wonende, vrouwen en hoe zij het feminisme benaderen. Zo peilt men in een gesprek met de Zairese Rose Nyota naar haar kijk op de verwezenlijkingen van haar 'Europese zusters'. In haar ogen strijden die voor 'onbelangrijke' zaken zoals het vervrouwelijken van beroepsnamen, terwijl de vrouwen in haar land zich allereerst nog bewust moeten worden van hun economische rol.

Women against the crisis, March 7, 1981

The economic crisis that struck Belgium in the late 70s and early 80s gave a new impetus to feminism of the more activist kind. It was women with lower incomes and homeworkers who most suffered the consequences of social security cuts and high unemployment rates. In protest, under the banner of *VROUWENTEGENDE KRISIS*, a first national demonstration was organized on March 7, 1981. Women from political parties, women's movements and unions attended in great numbers. By joining forces, they sought to push through their agenda: the right to work and economic independence, better working conditions and fair pay. Three similar demonstrations were to follow in 1982, 1983 and 1984.

Cahiers du Grif n°29, 1984

It was already mentioned how Cahiers du Grif helped to make feminism a more durable concept through academic research. The journal succeeded in stimulating reflection without lapsing into univocal thinking or mere theorizing. After a brief hiatus, editor Françoise Collin rebooted the series in 1982 from a broader international perspective, inviting contributions by young scholars such as Rosi Braidotti. Several conferences were also organized in Belgium, such as "La mise à nu" in 1983, and "L'Africaine: sexes et signes" in 1984, on the occasion of two encounters at the Centre d'Anthropologie Culturelle de l'Institut de Sociologie of the university of Brussels. In collaboration with the university, the 29th Cahier was published shortly after this event: *L'AFRICAINNE: SEXES ET SIGNES* (1984). The publication focuses on African women, some of whom are living in Europe, and their approaches to feminism. In a conversation with Rose Nyota from Zaïre, for instance, the interviewer sounds out her views on the accomplishments of her 'European sisters'. According to her, these European women fight for trifling matters, like the feminizing of professional titles, while in her country, women must still become aware of their economic roles first of all.

Forum 85, Nairobi

De tweede feministische golf bracht de Verenigde Naties ertoe stappen te zetten ter verbetering van de positie van de vrouw, wat resulteerde in het uitroepen van 1975 tot het 'International Women's Year' en de periode 1976-1985 tot het 'Decade for Women' en de organisatie van drie internationale vrouwenconferenties in Mexico City (1975), Kopenhagen (1980) en Nairobi (1985). FORUM '85 was een conferentie van vrouwenbewegingen en ngo's die plaatsvond parallel aan de officiële UN World Conference on Women in 1985. Deze alternatieve conferentie was een reactie op de dominante, westerse denkmodellen die de voorgaande wereldconferenties hadden gekenmerkt, en is als dusdanig van essentieel belang geweest in de ontwikkeling van het transnationaal feminisme. Bijgewoond door 14.000 vrouwen – activisten, academici en feministes uit alle culturen, klassen en (uit)hoeken van de wereld – vonden er op het forum voor het eerst op dergelijke internationale schaal ontmoetingen plaats. De universiteitscampus van Nairobi werd tien dagen lang het middelpunt van dialoog en discussie over feministische en politieke kwesties zoals vrouwen onder apartheid, nieuwe feministische principes, lesbisch activisme, de Islam, het Israëliësch/Palestijns conflict, genitale mutilatie, ... De door de organisatie opgestelde 'Forum richtlijnen' die vertrokken vanuit het idee dat vrouwen waar ook ter wereld identieke problemen ondergaan, botsten met de realiteit: FORUM '85 confronteerde de westerse feministes met de problemen van vrouwen uit de derde wereld. Terwijl er in het Westen geijverd werd voor meer kinderopvang, vocht het zwarte continent voor het recht op onderwijs en huisvesting of het in vraag stellen van het uithuwelijken van kinderen.

De film *LA CONFÉRENCE DES FEMMES – NAIROBI* (1985) van Françoise Dasques getuigt van de confrontaties die hier

onvermijdelijk uit voortvloeiden en toont de dagelijkse, soms broeierige gang van zaken op het congres: de verhitte discussies in de 'Peace tent', de redactievergaderingen voor de FORUM '85-krantjes, de zelfverdedigingscursussen en traditionele dansen in openlucht en de speech waarin Angela Davis uithaalt naar een eerdere toespraak van Maureen Reagan, het hoofd van de Amerikaanse delegatie op de VN-conferentie. Bezield riep Davis uit dat Reagan noch haar, noch de massa representeert en dat "I think we should join hands across races, across classes, but the specificity of our specific oppression should be recognized and acknowledged. Our struggles are not the same struggles." Of zoals Chantal De Smet, als een van de weinige Vlaamse afgevaardigden ter plaatse, het samenvatte in haar persoonlijke getuigenis in de krant *De Vooruit*: "Het was geen feestje en geen ontmoeting van gelijkgezinden, maar een confrontatie van andersdenkenden."

Ondanks de verschillen, plaveide FORUM '85 de weg naar een internationaal collectiever denken binnen het feminisme. Het viel samen met de ontwikkeling van een reeks nieuwe modellen van feminisme zoals het intersectioneel, transnationaal denken, het Zwart, postkoloniaal of derdewereld-feminisme. Het motto van FORUM '85 was "to think globally and act locally". Het idee om lokale problemen (en dan vooral deze uit de derde wereld) op een globale schaal te benaderen, zonder vanuit één ideologie te vertrekken, stond model voor vele initiatieven. De hier ontstane benaderingswijzen en internationale netwerken groeiden door, begonnen een belangrijkere rol in de feministische politiek te spelen en kwamen zo op de agenda te staan van vrouwenmanifestaties wereldwijd.

Forum 85, Nairobi

The second wave of feminism persuaded the United Nations to take measures for the improvement of the position of women, which resulted in the designation of 1975 as 'International Women's Year', and the period of 1976-1985 as 'Decade for Women'. The period also saw the organization of three international women's conferences in Mexico City (1975), Copenhagen (1980), and Nairobi (1985). FORUM '85 was a conference of women's organizations and NGOs that took place parallel to the official UN World Conference on Women in 1985. This alternative conference was conceived in response to the dominant, Western models of thought that had characterized the previous UN conferences and was in that sense of crucial importance in the development of transnational feminism. Attended by 14.000 women – activists, academics, and feminists from all cultures, classes and corners of the world – the forum was the first occasion of that global scale to host such encounters. For ten days, Nairobi's university campus was the centre of international dialogue and debate on feminist and political issues such as women under apartheid, new feminist principles, lesbian activism, Islam, the Israel-Palestine conflict, genital mutilation, ... The 'Forum guidelines' drawn up by the organization started from the idea that women faced the same problems all across the world – a misconception, it turned out, as FORUM '85 confronted Western feminists with the problems of Third World women. While in the West better child care was at stake, the black continent was fighting for basic needs such as the right to education and housing, or over the issue of marrying off children.

Françoise Dasques' film *LA CONFÉRENCE DES FEMMES – NAIROBI* (1985) reveals the confrontations that inevitably ensued and shows the daily, often heated routine at the conference:

the animated discussions in the Peace Tent, the editorial meetings for the FORUM '85 newspapers, the open-air self-defence and traditional dance workshops and Angela Davis' speech in which she lashes out at Maureen Reagan, head of the US delegation at the UN conference, who had delivered a speech earlier. Impassioned, Davis called out that Reagan represented neither her nor the masses, and that "I think we should join hands across races, across classes, but the specificity of our specific oppression should be recognized and acknowledged. Our struggles are not the same struggles." Or, as Chantal De Smet, one of the few Flemish delegates in Nairobi, summarized it in her personal testimony in the Ghent newspaper *De Vooruit*: "It was not a party, or a meeting of the like-minded, but a confrontation of people with different convictions."

Despite these differences, FORUM '85 paved the way for an international and more collective line of thought within feminism. It coincided with the development of a series of new models of feminism like intersectionality, transnationalism, Black, post-colonialist, or Third-World feminism. FORUM '85's motto was "to think globally and act locally", and the notion of addressing local problems (mainly those from the Third World) on an international scale, without clinging to a single ideology, lay at the basis of many initiatives. The approaches and international networks that were developed here, kept growing and started to play a more important part in feminist politics, to end up on the agendas of women's demonstrations across the globe.

19e
vrouwendag,
11 november
1990

Een van de weinige voortvloeijsels van FORUM'85 in België was de 19e Vrouwendag op 11 november 1990. Onder de noemer "DE DERDE WERELD, BLOEIEN OF BARSTEN?" keek de organisatie verder dan de lokale problemen en bood ze een programma aan waarbij vrouwen uit de derde wereld een podium kregen. De poster was, net zoals een reeks andere Vrouwendagen-posters, een ontwerp van NICOLE VAN GOETHEM (1941-2000). Deze Antwerpse tekenaar en cartooniste maakte ook animatiefilms, zoals *Een Griekse tragedie* (1985). Met deze karikaturale schets van drie kariatiden die een timpaan proberen te ondersteunen won ze verschillende prijzen, onder meer de Academy Award voor Beste Korte Animatiefilm in 1987. Dit maakte van Van Goethem de eerste (en nog steeds enige) Belgische Oscarwinnaar.

Zwart feminisme in Nederland

Nederland kent al sinds de jaren '80 een Zwart feministisch discours met verschillende zwarte vrouwenbewegingen en schrijfsters als de Surinaams-Nederlandse Philomena Essed en Gloria Wekker die de discussies kleurden. Hun boeken leggen de vinger op de zere plek van het Nederlandse koloniaal verleden en de alledaagse racistische sporen die dit nog steeds met zich meebrengt.* Samen met feministische filosofe Rosi Braidotti stelde Wekker onder andere het boek *Praten in het donker: multiculturalisme en anti-racisme in feministisch perspectief* (1996) samen, en recenter publiceerde ze *White Innocence: Paradoxes of Colonialism and Race* (2016).

Terwijl er in vele andere landen met een koloniaal verleden al sinds de jaren '80 diepgaande discussies woenen over hoe gender, ras en klasse ongelijkheid in de hand werken, bleef het opmerkelijk stil in België. Op de paar momenten na die hier uitgelicht worden, werd er in dit land nauwelijks voorbij het westerse, witte perspectief gekeken. Postkoloniale theorieën lijken de feministische theorie en praktijk amper gevoed te hebben, waardoor het proces van dekolonisering hier nu pas op gang komt.

* Gloria Wekker over 'intersectionaliteit' en 'het culturele archief': "Intersectionaliteit is een methodiek en een theorie over hoe je naar de werkelijkheid kijkt. Ik noem het ook wel kruispuntdenken of een caleidoscopische visie. Ik kijk in een casus bijvoorbeeld naar gender en ras, maar ook naar seksualiteit en klasse als het relevant is. Zo bouw ik een veelzijdig, caleidoscopisch, beeld op van wat er aan de hand is. Het gaat erom dat de werkelijkheid complex is en dat je dus ook de instrumenten nodig hebt om die te kunnen begrijpen. Gender alléén is niet genoeg, noch ras of steeds slechts één van die maatschappelijke en symbolische assen van verschil; je hebt er méér nodig en ze spelen gelijktijdig. Het culturele archief (een term van de Palestijns-Amerikaanse auteur Edward Said) verwijst naar de patronen die in onze kennis, houding en gevoel zitten. Hoe wij naar zaken kijken en er over praten is lang geleden in ons culturele archief opgeborgen. Nederlanders zijn eeuwenlang koloniale heersers geweest en keken dus op een bepaalde manier naar gekleurde volken. We waren ervan overtuigd dat ze, net als andere Europese volkeren, het recht hadden om het grondgebied uit te breiden en andere volkeren aan zich te onderwerpen. Die manier van denken is niet opeens verdwenen, slechts decennia nadat de koloniale overheersing moest worden opgegeven. De ene dag waren we nog de koloniale overheerser, de volgende waren we opeens ontwikkelingssamenwerker; zou zo'n aardverschuiving werkelijk binnengekomen zijn? In mijn boeken verklaar ik vanuit het intersectionele denken hoe die structuren nog steeds tot uiting komen in onze huidige cultuur."

(uit een interview met Nieuwwij.nl op 17 maart 2015: www.nieuwwij.nl/interview/gloria-wekker-het-culturele-archief-van-nederland)

19th Women's Day, November 11, 1990

One of the few consequences of FORUM '85 in Belgium was the 19th Women's Day that took place on November 11, 1990. The organizers chose the theme of "*DE DERDE WERELD, BLOEIEN OF BARSTEN?*" ('The Third World: flourish or burst?') to look beyond local issues and presented a programme in which women from the Third World were offered a platform. Like many other Women's Day posters, this edition's design was done by *NICOLE VAN GOETHEM* (1941-2000). This Antwerp graphic artist and cartoonist also created animated films, such as *Een Griekse tragedie* ('A Greek tragedy', 1985). For this caricature sketch of three caryatids struggling to hold aloft a tympanum, she was awarded several prizes including the 1987 Academy Award for best Animated Short Film. This made Van Goethem the first (and still sole) Belgian Oscar winner.

Black feminism in the Netherlands

The Netherlands has known a black feminist discourse since the 1980s, with several black women's movements and authors such as the Surinam-Dutch Philomena Essed and Gloria Wekker bringing their distinctive voices to the discussion. Their books put the finger on the sore spot of Dutch colonial history and the everyday racism that still follows in its traces.* With renowned philosopher and feminist theoretician Rosi Braidotti, Wekker edited the book *Praten in het donker: multiculturalisme en anti-racisme in feministisch perspectief* ('Talking in the dark: multiculturalism and anti-racism in a feminist perspective, 1996) and more recently she published *White Innocence: Paradoxes of Colonialism and Race* (2016).

While many other countries with colonial pasts have known fundamental and animated debates on how issues of gender, race and class reinforce inequality since the 1980s, Belgium has remained remarkably silent on that matter. With the few exceptions that are being highlighted here, the perspective in this country has seldom been expanded beyond the white West. Postcolonial theories seem to have had hardly any impact on feminist theory and practice, and the process of decolonization seems to be gearing up only now.

* Gloria Wekker on 'intersectionality' and 'the cultural archive': "Intersectionality is a methodology and a theory of how you regard the world. I also call it crossroad thinking or a kaleidoscopic view. In a particular case, I look at gender and race, but also at sexuality and class if it is relevant. In this way, I create a multifaceted, kaleidoscopic picture of what is going on. The point is that reality is complex, so you need the right tools to comprehend it. Gender alone is not enough, and neither is race or any single one of those social and symbolic axes of difference; you need more than one and they are at work simultaneously. The cultural archive (a term coined by Palestine-American author Edward Said) refers to those patterns that are embedded in our knowledge, attitudes and feelings. The ways we look at things and talk about them have been stored in our cultural archives a long time ago. The Dutch have been colonial rulers for centuries, meaning they looked upon people of colour in a certain way. We were convinced that they, like other European peoples, had the right to expand their territory and subject other peoples. That way of thinking did not suddenly vanish, mere decades after colonial rule had to be relinquished. One day we were colonial rulers, and next thing we knew we were development workers; but was such a radical shift duly acknowledged? In my books, I employ the intersectional method to explain how these structures still manifest themselves in our contemporary culture."

(from an interview with Nieuwwij.nl, March 17, 2015: www.nieuwwij.nl/interview/gloria-wekker-het-culturele-archieef-van-nederland)

- 1
Affiche uitgegeven tussen 1973 en 1975 door Dolle Mina Gent, de Universitaire Filmklub (UFK) Gent en het Cultureel Konvent (KK) Gent voor filmvertoningen. Bruikleengever: Amsab-ISG, Gent
- 2
Affiche uitgegeven in 1971 door Dolle Mina Antwerpen voor manifestatie in voorbereiding van de publicatie van drie Dolle Mina brochures. Bruikleengever: Amsab-ISG, Gent
- 3
Foto van Dolle Mina Gent samenkomst, vermoedelijk eind 1970. Bruikleengever: Amsab-ISG, Gent Collectie Greta Craeymeersch
- 4
Sticker uitgegeven door het Vrouwen Overleg Komitee (VOK) en ter ondersteuning verkocht tijdens de eerste nationale vrouwendag in 1972. Bruikleengever: Amsab-ISG, Gent
- 5
Het eerste nummer van het Belgische feministisch tijdschrift Cahiers de Griff, 1973.
- 6
Het Rode Boekje Van De Vrouw(en), een publicatie van Dolle Mina, uitgegeven door Sonnevill, Brugge, 1972.
- 7
Facsimile van *Le Petit Livre Rouge Des Femmes*, een publicatie van Marie Mineur, uitgegeven door Editions Vie Ouvrière, Brussel, 1972.
- 8
LeF-cabiers, nummers 1 tot 9 (met uitzondering van nummer 8), uitgegeven tussen 1977 en 1981 door LeF, Links en Feministisch Collectief. Bruikleengever: Chantal De Smet, Gent
- 9
Affiche voor de vrouwendag van 1977 met illustratie van Nicole Van Goethem, uitgegeven door Vrouwen Overleg Komitee (VOK). Bruikleengever: Amsab-ISG, Gent
- 10
Affiche voor de 13e vrouwendag in 1984 met illustratie van Nicole Van Goethem, uitgegeven door Vrouwen Overleg Komitee (VOK). Bruikleengever: Amsab-ISG, Gent
- 11
NICOLE VAN GOETHEM
Een Griekse Tragedie, BE, 1985
Animatiefilm, kleur, 6'26"
Copyright: CinéTé Filmproductie, Eindhoven
- 12
Brief van 18 februari 1971 van de Belgische Unie voor de Verdediging van de Vrede (BUVV-UBDP) naar aanleiding van de komst van José Stevens van het Angela Davis Comité van de Verenigde Staten en met de suggestie tot oprichting van een Belgisch Angela Davis-komitee. Bruikleengever: Amsab-ISG, Gent
- 13
Brief van 26 februari 1971 met de details van de ontmoeting met José Stevens, met de eerste ondertekenaars van het Belgische Angela Davis-komitee. Bruikleengever: Amsab-ISG, Gent
- 14
Manifest van het voorlopige Angela Davis-komitee, uitgegeven in de periode augustus–december 1971. Bruikleengever: Amsab-ISG, Gent
- 15
Facsimile van *Pourquoi s'intéresser à Angela Davis?* van Marthe Vande Meulebroeke, 1 maart 1972. Met dank aan: Amsab-ISG, Gent
- 16
Affiche voor de vrijlating van Angela Davis, uitgegeven in 1972 door de Jongkommunisten. Bruikleengever: Amsab-ISG, Gent
- 17
Affiche voor de vrijlating van Angela Davis, uitgegeven in 1972 door het Angela Davis Komitee / Comité Angela Davis. Bruikleengever: Amsab-ISG, Gent
- 18
Affiche voor de vrijlating van Angela Davis, uitgegeven in 1972 door de Jongkommunisten. Bruikleengever: Amsab-ISG, Gent
- 19
Manifest ter ondersteuning van Angela Davis, uitsluitend door vrouwen ondertekend. Bruikleengever: Amsab-ISG, Gent
- 20
EVELYNE AXELL
Projet pour Black is beautiful, ca. 1971. Collectie Philippe Axell, Han-sur-Lesse. Copyright ADAGP, Paris, SABAM België 2017
- 21
Affiche voor de vijfdaagse conferentie *International Tribunal on Crimes Against Women*, 4 tot 8 maart 1976. Bruikleengever: AVG-Carhif, Brussel.
- 22
Foto van een 'getuigenis' tijdens de conferentie *International Tribunal on Crimes Against Women* in Brussel, 1976. Spreker en fotograaf niet gekend. Bruikleengever: AVG-Carhif, Brussel
- 23
Foto van het publiek tijdens de conferentie *International Tribunal on Crimes Against Women* in Brussel, 1976. Fotograaf niet gekend. Bruikleengever: AVG-Carhif, Brussel
- 24
Publicatie *Crimes against Women: Proceedings of the International Tribunal*, samengesteld door Diana E. H. Russell en Nicole Van de Ven en uitgegeven in 1977 door Les Femmes Publishers, California. Deze publicatie vormt de neerslag van het congres, inclusief alle getuigenissen.
- 25
De publicatie *Misdaden tegen de vrouw tribunaal Brussel 1976* is de Nederlandse vertaling van het boek van Diana E. H. Russell en Nicole Van de Ven en werd uitgegeven in 1977 door De Bonte Was, Amsterdam.
- 26
Audiofragment van een zwarte Zuid-Afrikaanse vrouw die getuigt tijdens de conferentie *International Tribunal on Crimes Against Women* in Brussel, 1976. Bruikleengever: AVG-Carhif, Brussel
- 27
Affiche uitgegeven door het actiecomité Vrouwen tegen de Krisis naar aanleiding van de tweede nationale betoging op 6 maart 1982. Bruikleengever: Amsab-ISG, Gent
- 28
Affiche uitgegeven door het actiecomité Vrouwen tegen de Krisis naar aanleiding van de tweede nationale betoging op 6 maart 1982 in Brussel. Bruikleengever: Amsab-ISG, Gent
- 29
Foto van de tweede nationale betoging in Brussel van het actiecomité Vrouwen tegen de Krisis op 6 maart 1982. Fotograaf: Edward Schellens. Bruikleengever: Amsab-ISG, Gent
- 30
Themanummer rond Afrika van het Belgische feministisch tijdschrift Cahiers du Griff, 1984.
- 31
Krantenartikel over Forum '85 in Nairobi door Chantal De Smet en Agnes Goyvaerts. Gepubliceerd in Vooruit (De Gentse Morgen) van 23 juli 1985. Bruikleengever: Amsab-ISG, Gent
- 32
Pamflet met richtlijnen voor de activiteiten tijdens Forum '85. Bruikleengever: Amsab-ISG, Gent
- 33
Foto van het publiek tijdens de openingsceremonie van Forum '85 op de universiteitscampus van Nairobi, Kenia, 1985. Fotograaf niet gekend. Copyright: Sophia Smith Collection, Smith College, Northampton (MA)
- 34
Facsimile van de acht kranten die werden uitgegeven tijdens Forum '85 in Nairobi, met verslaggeving, contextualisering en aankondiging van de activiteiten. Met dank aan: Amsab-ISG, Gent
- 35
De publicatie *Andere vrouwen andere woorden: Vrouwenbeweging in de derde wereld* bevat interviews met vrouwen die actief zijn in de vrouwenbeweging uit landen met een link met het Nederlands koloniaal verleden. Uitgegeven door SUA Amsterdam, 1985
- 36
Affiche voor de 19e vrouwendag (1990) met thema *De Derde Wereld, bloeien of barsten?*. Uitgegeven door Vrouwen Overleg Komitee (VOK), met illustratie van Nicole Van Goethem. Bruikleengever: Amsab-ISG, Gent
- 37
Programmaboekje van de 19e vrouwendag (1990). Bruikleengever: AVG-Carhif, Brussel
- 38
Foto van het panelgesprek *Forum: noord – zuid in beeld* tijdens de 19e vrouwendag (1990). Bruikleengever: AVG-Carhif, Brussel. Foto: Riet Lacres
- 39
Foto van het panelgesprek *Forum: noord – zuid in beeld* tijdens de 19e vrouwendag (1990). Bruikleengever: AVG-Carhif, Brussel. Foto: Riet Lacres
- 40
Publicatie *Praten in het donker: multiculturalisme en anti-racisme in feministisch perspectief* onder redactie van Rosi Braidotti en Gloria Wekker. Uitgegeven door Kok Agora, Kampen, 1996.

ROOM A / Into the archives

- 1
Poster published between 1973 en 1975 by Dolle Mina Ghent, Universitaire Filmklub (UFK) Ghent and Kultureel Konvent (KK) Ghent advertising film screenings.
Lender: Amsab-ISH, Ghent
- 2
Poster published in 1971 by Dolle Mina Antwerp for an event in preparation of the publication of three Dolle Mina brochures.
Lender: Amsab-ISH, Ghent
- 3
Picture of Dolle Mina Gent gathering, probably taken in 1970
Lender: Amsab-ISH, Ghent
Collection Greta Craeymeersch
- 4
Sticker published by VOK (Women's Consultation Committee) and sold during the first Belgian women's day in 1972 as support for the event.
Lender: Amsab-ISH, Ghent
- 5
First issue of the Belgian feminist periodical *Cahiers de Grif*, 1973.
- 6
Het Rode Boekje Van De Vrouw(en), a publication by Dolle Mina, published by Sonnevill, Bruges, 1972.
- 7
Facsimile of *Le Petit Livre Rouge Des Femmes*, a publication by Marie Mineur, published by Editions Vie Ouvrière, Brussels, 1972.
- 8
LeF-cabiers, issues 1 to 9 (with the exception of number 8), published between 1977 and 1981 by LeF, Leftist and Feminist Collective.
Lender: Chantal De Smet, Ghent
- 9
Poster for National Women's Day in 1977, with an illustration by Nicole Van Goethem, published by VOK (Women's Consultation Committee).
Lender: Amsab-ISH, Ghent
- 10
Poster for the 13th National Women's Day in 1977, with an illustration by Nicole Van Goethem, published by VOK (Women's Consultation Committee).
Lender: Amsab-ISH, Ghent
- 11
NICOLE VAN GOETHEM
Een Griekse Tragedie (A Greek Tragedy), BE, 1985
Animation film, colour, 6'26"
Copyright: CinéTé Filmproduktie, Eindhoven
- 12
Letter dated February 18, 1971 from BUVV-UBDP (Belgian Union for the Defence of Peace) on the occasion of the visit of José Stevens from the Angela Davis Committee of the United States and with the suggestion to establish a Belgian Angela Davis Committee.
Lender: Amsab-ISH, Ghent
- 13
Letter dated February 26, 1971 with details about the meeting with José Stevens, with the first signatories of the Belgian Angela Davis Committee.
Lender: Amsab-ISH, Ghent
- 14
Manifesto of the provisional Belgian Angela Davis-committee, published between August and December 1971.
Lender: Amsab-ISH, Ghent
- 15
Facsimile of *Pourquoi s'intéresser à Angela Davis?* by Marthe Vande Meulebroeke, 1 March 1972.
Courtesy of: Amsab-ISH, Ghent
- 16
Poster in support of Angela Davis, published in 1972 by the Communist Youth.
Lender: Amsab-ISH, Ghent
- 17
Poster in support of Angela Davis, published in 1972 by the Belgian Angela Davis Committee.
Lender: Amsab-ISH, Ghent
- 18
Poster in support of Angela Davis, published in 1972 by the Communist Youth.
Lender: Amsab-ISH, Ghent
- 19
Manifesto of the provisional Belgian Angela Davis-committee, published between August and December 1971.
Lender: Amsab-ISH, Ghent
- 20
EVELYNE AXELL
Projet pour Black is beautiful, ca. 1971.
Pencil on tracing paper 42 x 29 cm
Collection Philippe Axell, Han-sur-Lesse.
Copyright ADAGP, Paris, SABAM Belgium 2017
- 21
Poster for the five-day conference *International Tribunal on Crimes Against Women*, March 4-8, 1976.
Lender: AVG-Carhif, Brussels
- 22
Picture of one of the 'testimonies' during the conference *International Tribunal on Crimes Against Women* in Brussels, 1976. Speaker and photographer unknown.
Lender: AVG-Carhif, Brussels
- 23
Picture of the audience during the conference *International Tribunal on Crimes Against Women* in Brussels, 1976. Photographer unknown
Lender: AVG-Carhif, Brussels
- 24
Publication *Crimes against Women: Proceedings of the International Tribunal*, edited by Diana E. H. Russell and Nicole Van de Ven and published in 1977 by Les Femmes Publishers, California. This book compiles the contributions presented at the conference, including all testimonies.
- 25
The publication *Misdaden tegen de vrouw tribunal Brussel 1976* is the Dutch translation of the publication by Diana E. H. Russell and Nicole Van de Ven and was published in 1977 by De Bonte Was, Amsterdam.
- 26
Audio of a testimony by a black South-African woman during the conference *International Tribunal on Crimes Against Women* in Brussels, 1976.
Lender: AVG-Carhif, Brussels
- 27
Poster published by the Vrouwen tegen de Crisis committee (Women against the Crisis) on the occasion of the second national demonstration on March 6, 1982.
Lender: Amsab-ISH, Ghent
- 28
Poster published by the Vrouwen tegen de Crisis committee (Women against the Crisis) on the occasion of the second national demonstration in Brussels on March 6, 1982.
Lender: Amsab-ISH, Ghent
- 29
Picture of the second national demonstration organized by the Vrouwen tegen de Crisis committee (Women against the Crisis) in Brussels on March 6, 1982. Photographer: Edward Schellens.
Lender: Amsab-ISH, Ghent
- 30
Themed issue on Africa of the Belgian feminist periodical *Cahiers du Grif*, 1984.
- 31
Newspaper article on Forum '85 by Chantal De Smet and Agnes Goyvaerts. Published in *Vooruit* (De Gentse Morgen) on July 23, 1985.
Lender: Amsab-ISH, Ghent
- 32
Pamphlet with guidelines for the activities during Forum '85.
Lender: Amsab-ISH, Ghent
- 33
Picture of the audience during the opening ceremony of Forum '85 at the University of Nairobi, Kenya.
Photographer unknown.
Copyright: Sophia Smith Collection, Smith College, Northampton (MA)
- 34
Facsimile of the eight newspapers published during Forum '85 in Nairobi, reporting, contextualising and announcing the activities.
Courtesy of: Amsab-ISH, Ghent
- 35
The publication *Andere vrouwen andere woorden: Vrouwenbeweging in de derde wereld* (Different women different words: women's movement in the Third World) consists of interviews with women active in the women's movement from countries that are linked to Dutch colonial history. Published by SUA Amsterdam, 1985
- 36
Poster for the 19th National Women's Day (1990) focussing on women from the Third World.
Published by VOK (Women's Consultation Committee), with an illustration by Nicole Van Goethem.
Lender: Amsab-ISH, Ghent
- 37
Programme for the 19th National Women's Day (1990).
Lender: AVG-Carhif, Brussels
- 38
Picture of the panel *Forum: noord - zuid in beeld* (Forum: north - south in the picture) during the 19th National Women's Day (1990).
Lender: AVG-Carhif, Brussels. Photo: Riet Lacres
- 39
Picture of the panel *Forum: noord - zuid in beeld* (Forum: north - south in the picture) during the 19th National Women's Day (1990).
Lender: AVG-Carhif, Brussels. Photo: Riet Lacres
- 40
Publication *Praten in bet donker: multiculturalisme en anti-racisme in feministisch perspectief* (Talking in the Dark: multiculturalism and anti-racism in a feminist perspective) edited by Rosi Braidotti and Gloria Wekker. Published by Kok Agora, Kampen, 1996.

STUDY GROUP FOR SOLIDARITY
AND TRANSACTIONS

Prologue, 2017

Video (6')

Met dank aan Title in Transgression, Gabi Ngcobo,
Tensta Konsthall, Royal Institute of Art & Anna-Lena
Wästberg. Photography: Marius Dybwad Brandrud

MARWA ARSANIOS

Het tentoongestelde materiaal maakt deel uit van het
doorlopende onderzoek van Arsanios en Dima Hamadeh
naar de autonome Kurdish Women Movement
Video, brochures, publicaties en dagboeken

EVA OLT Hof

If it were my turn to speak, 2017

Video (11'16") op monitor, stalen frames, polystyreen-
schuim

KAPWANI KIWANGA

Tablets, 2017

Bedrukt glas, metaal

Courtesy the artist & Galerie Tanja Wagner, Berlin

KAPWANI KIWANGA

Afrogalactica II: The Black Star Chronicles, 2013 - ...

Live lezing met videoprojectie (43')

Kiwanga voert deze lezing-performance op in de Cirque
op 1 juni om 19u00.

SADDIE CHOUA

Am I The Only One Who Is Like Me?, 2017

I'm sorry I can't offer you tea, my hands are a little tight, 2014

Video-installatie met flatscreens, kartonnen dozen en
materiaal uit persoonlijk archief

AMANDINE GAY

*Ouvrir La Voix: les femmes noires se réapproprient la narra-
tion* ("Speak Up/Make Your Way: Black women reclaim
the narrative"), 2017

Filmfragmenten uit *Ouvrir La Voix* en postkaarten (van
Amandine Gay & Enrico Bartolucci, 2016), schetsen en
tekeningen voor *Ouvrir La Voix* (door D. Cassendo, 2016)

Titels van de tekeningen (van links naar rechts/boven
naar beneden):

1. Clichés de la Femme Exotique
2. La Malédiction de Cham
3. Niafou Is The New Punk
4. To be Black is to be blue
5. Afroféministes tant qu'il le faudra
6. Afropunk's not dead
7. Satan we're gonna tear your kingdom down
8. Being a black face in a white place

STUDY GROUP FOR SOLIDARITY
AND TRANSACTIONS

Prologue, 2017

Video (6')

Thanks to Title in Transgression, Gabi Ngcobo, Tensta
Konsthall, Royal Institute of Art & Anna-Lena Wästberg.
Photography: Marius Dybwad Brandrud

MARWA ARSANIOS

The exhibited material is part of an ongoing research by
Arsanios and Dima Hamadeh on the autonomous Kurdish
Women Movement

Video, brochures, publications and diaries

EVA OLTTHOF

If it were my turn to speak, 2017

Video (11'16") on monitor, steel frames, polystyrene foam

KAPWANI KIWANGA

Tablets, 2017

Printed glass, metal

Courtesy the artist & Galerie Tanja Wagner, Berlin

KAPWANI KIWANGA

Afrogalactica II: The Black Star Chronicles, 2013 - ...

Live reading with video projection (43')

Kiwanga presents this lecture performance in the Cirque
auditorium on June 1, at 7 pm.

SADDIE CHOUA

Am I The Only One Who Is Like Me?, 2017

I'm sorry I can't offer you tea, my hands are a little tight, 2014

Video installation with flatscreens, cardboard boxes and
personal archive material

AMANDINE GAY

*Ouvrir La Voix: les femmes noires se réapproprient la
narration* ('Speak Up/Make Your Way: Black women
reclaim the narrative'), 2017

Film excerpts from *Ouvrir La Voix* and postcards (by
Amandine Gay & Enrico Bartolucci, 2016), sketches and
drawings for *Ouvrir La Voix* (by D. Cassendo, 2016)

Titles of the drawings (from left to right/top to bottom):

1. Clichés de la Femme Exotique
2. La Malédiction de Cham
3. Niafou Is The New Punk
4. To be Black is to be blue
5. Afroféministes tant qu'il le faudra
6. Afropunk's not dead
7. Satan we're gonna tear your kingdom down
8. Being a black face in a white place

ATO MALINDA

Four-Year-Old Temptress?, 2017

Video op flatscreen (3'38"), spiegel, vergulde lijst

SADDIE CHOUA

Am I The Only One Who Is Like Me?, 2017

I'm sorry I can't offer you tea, my hands are a little tight, 2014

Video-installatie met flatscreens, kartonnen dozen en
materiaal uit persoonlijk archief

FRANÇOISE DASQUES

La Conférence des femmes - Nairobi 1985, FR, 1985

Documentaire film over Forum '85, kleur, 60'29"

Copyright: Centre audiovisuel Simone de Beauvoir, Parijs

De film ontstond in opdracht van het Parijse Centre
audiovisuel Simone de Beauvoir (centrum voor
conservatie en productie van audiovisuele documenten
over de vrouwenstrijd), opgestart in 1982 door Carole
Roussopoulos, Delphine Seyrig en Ioana Wieder.

Vertoningstijden:

Weekdagen: 14:15 - 15:30 - 16:45

Nocturnes: 18:00 - 19:15 - 20:30 - 21:45 - 23:00

Weekend: 11:15 - 12:30 - 13:15 - 14:30 - 15:45 - 17:00

ROOM D

ATO MALINDA

Four-Year-Old Temptress?, 2017

Video on flatscreen (3'38"), mirror, gilded frame

SADDIE CHOUA

Am I The Only One Who Is Like Me?, 2017

I'm sorry I can't offer you tea, my hands are a little tight, 2014

Video installation with flatscreens, cardboard boxes and personal archive material

ROOM E / Screening room

FRANÇOISE DASQUES

La Conférence des femmes - Nairobi 1985, FR, 1985

Documentary film on Forum '85, colour, 60'29"

Copyright: Centre audiovisuel Simone de Beauvoir, Paris

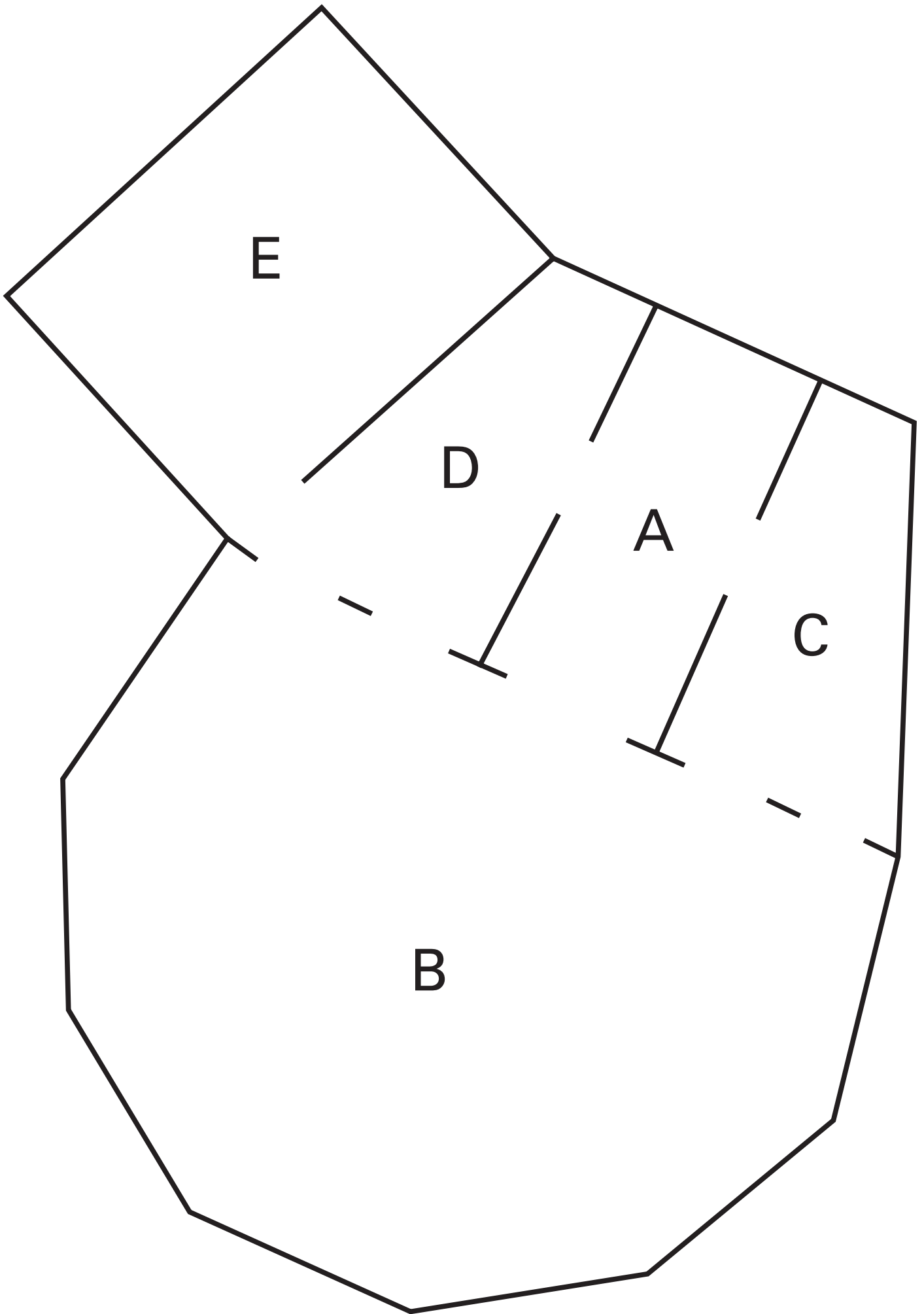
The film was commissioned by the Paris-based Centre audiovisuel Simone de Beauvoir, a centre for conservation and production of audiovisual documents about the women struggle in general, founded in 1982 by Carole Roussopoulos, Delphine Seyrig et Ioana Wieder.

Screening times:

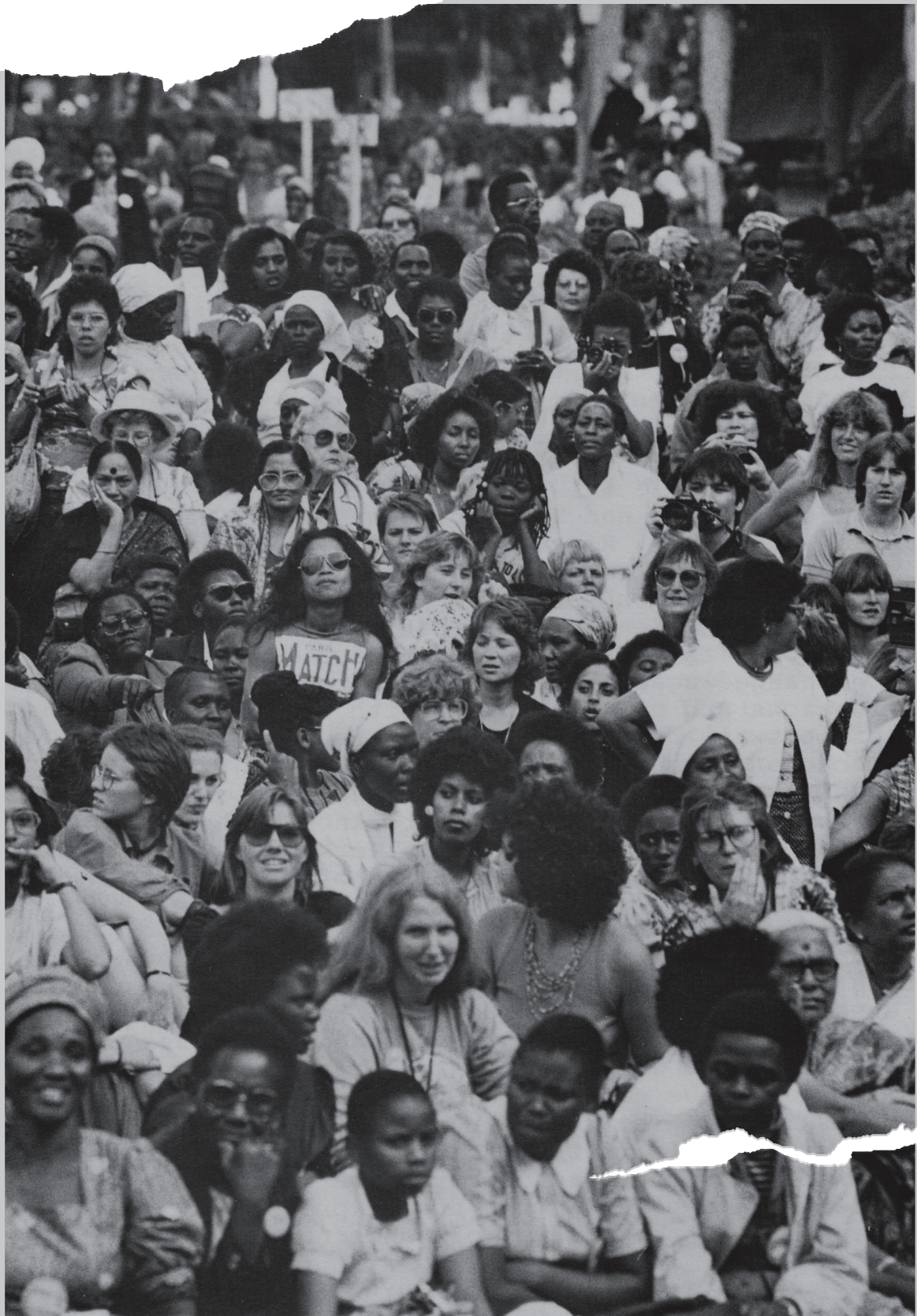
Week days: 14:15 - 15:30 - 16:45

Evening openings: 18:00 - 19:15 - 20:30 - 21:45 - 23:00

Weekends: 11:15 - 12:30 - 13:15 - 14:30 - 15:45 - 17:00



Floor plan / Zaalplan



MARWA ARSANIOS (1978, Verenigde Staten, woont in Beirut, Libanon)

Marwa Arsanios' samenwerking met de autonome Kurdish Women Movement focust op de ecologische politiek van deze beweging en op de tegenstelling tussen gewapende strijd en ecologie. Deze overkoepelende organisatie voor vrouwen, die ook een gewapende vleugel omvat, speelde een fundamentele rol in het vormgeven van de politieke doelstellingen van de Koerdische Internationale onafhankelijkheidsbeweging.

In het interview dat Arsanios samen met Dima Hamadeh voerde met guerrillastrijdster Pelshin, worden heel wat elementen uit de geschiedenis van de beweging aangesneden, evenals de relatie tussen genderstrijd en ecologi-

sche politiek. Ook gaan ze dieper in op het feministische concept 'Jineology', vrij vertaald 'de wetenschap voor en door de vrouw', dat wordt beschouwd als de heersende ideologie binnen de beweging. Het werk presenteert zich als onderzoeksmateriaal dat in de vorm van brochures, publicaties en dagboeken ontstaan is in samenwerking met de Kurdish Women Movement en geeft zo een kijk op de praktijk en ideeën van deze verzetsbeweging.

Het interview werd opgezet en vertaald door Meral Cicek en vastgelegd door Mazen Hachem.

SADDIE CHOUA (1972, België, woont in Brussel)

Documentairemaakster, schrijfster en beeldend kunstenaar Saddie Choua legt nieuwe verbanden tussen gevonden beeld- en geluidsfragmenten uit de populaire beeldcultuur, waardoor een pseudo-realistische verbeeldingswereld ontstaat die herkenbaar, maar tegelijkertijd bevreemdend aanvoelt. Op deze manier tracht ze de door racisme en seksisme doordrongen taal van onze media te doorprikken en de kritische blik van de kijker aan te scherpen.

Het drieluik *I'm sorry I can't offer you tea, my hands are a little tight* confronteert ons met de manier waarop we beelden en uitzettingen over vrouwen in opstand consumeren en hoe deze ons zelfbeeld en historisch bewustzijn beïnvloeden. Choua gebruikt de reclametechniek van de verborgen verleiders om de politieke en ideologische boodschappen die vrouwen manipulatief worden opgelegd subliminaal te verwerken. In haar

nieuwe installatie *Am I The Only One Who Is Like Me?* brengt ze stereotypes en hiaten rond seksualiteit, ras, gender en klasse uit de media in relatie met beelden van enkele prominente feministische figuren zoals Fatima Mernissi en Angela Davis en creëert ze een fictieve wereld met objecten uit haar persoonlijk archief. Het werk is een artistieke benadering van het kruispuntdenken zoals dit vaak wordt toegepast in het feminisme dat voorbij het witte perspectief wil kijken. Het confronteert ons met de racistische denkpatronen die nog dagelijks tot uiting komen in onze cultuur, of om het met de woorden van gender- en etniciteitwetenschapper Gloria Wekker te zeggen: 'de witte onschuld is een illusie'. Choua stelt daarop dat ook de aanpak van witte feministische organisaties doorgaans niet onschuldig is en roept aan de hand van dit werk op tot dekolonisatie van het feminisme.

MARWA ARSANIOS (1978, Unites States, currently based in Beirut, Lebanon)

Marwa Arsanios' collaboration with the autonomous Kurdish women's movement focuses on their ecological politics and the contradictions between armed struggle and ecology. This umbrella organization for women, which also has an armed section, played an important part in shaping the political objectives of the Kurdish International independence movement.

In the interview conducted with guerrilla woman Pelshin, Arsanios and Dima Hamadeh discuss many elements of the movement's history, and the relation between gender struggles and ecological politics. She also goes into the feminist notion of 'Jineology', or 'the science of and by women', which

is considered the dominant ideology in the movement. The work presents itself as research materials in the form of brochures, publications and diaries, produced in collaboration with the Kurdish Women Movement, to shed some light on the ideas and practices of this resistance movement.

The interview was kindly organized and translated by Meral Cicek and recorded by Mazen Hachem.

SADDIE CHOUA (1972, Belgium, currently based in Brussels)

Documentary filmmaker, author and visual artist Saddle Choua makes new connections between found video and audio fragments from popular culture, giving rise to a new pseudo-realistic imaginary world that is at once highly recognizable and utterly alien. It is her way to undermine the language of our media that is infused with racism and sexism, and to focus her audience's critical gaze.

The triptych *I'm sorry I can't offer you tea, my hands are a little tight* confronts us with the way we consume images and dialogues on women in revolt, and how these in turn influence our self-image and historical awareness. Choua uses the advertising technique of hidden persuaders to subliminally process the political and ideological messages that are forced upon women. In her new installation *Am I The Only One Who Is Like Me?*, she relates media stereotypes and gaps of sexuality, race, gender and class to images of a

number of prominent feminists such as Fatima Mernissi and Angela Davis while creating a fictional world with objects from her personal archive. The work is an artistic approximation of the type of intersectional thinking that characterizes a feminism that wishes to transcend the white perspective. It confronts us with the racist patterns that still find expression through our culture on a daily basis. Or to put it with the words of gender and ethnicity scholar Gloria Wekker: "white innocence is an illusion". Choua adds that often, neither are white feminist practices innocent, and formulates in this work a call for decolonization of feminism.

AMANDINE GAY (1984, Frankrijk, woont in Montreal, Canada)

Amandine Gay's film *Ouvrir La Voix* (2016) zoomt met behulp van diepgravende getuigenissen in op het Europees koloniaal verleden in Afrika en de Caraïben. De documentaire geeft een stem aan zwarte vrouwen in Franstalig België en Frankrijk en brengt de kruispunten in beeld waar discriminatie, kunst en zwart-zijn in al haar verschijningsvormen samenkomen. Aan de hand van alledaagse voorbeelden worden gedeelde ervaringen van het leven als zwarte vrouw en de specifieke vooroordelen die hiermee gepaard gaan, blootgelegd. Of over hoe we de westerse wereld, waarin wit de norm is, vanuit een ander standpunt met een kritisch oog kunnen bekijken.

Ouvrir La Voix werd voor deze tentoonstelling door Gay naar een ruimtelijke vorm vertaald. Fragmenten uit de film worden in relatie gebracht met illustraties van stripteke naar D. Mathieu Cassendo, alsook reproducties van titelborden die in de film het volgende hoofdstuk met getuigenissen aankondigen.

KAPWANI KIWANGA (1978, Canada, woont in Parijs, Frankrijk)

Kapwani Kiwanga is kunstenaar, maar haar vorming als antropologe blijft bepalend in haar manier van werken. Afrofuturisme, de antikoloniale strijd, geloofsovertuigingen, orale tradities en populaire culturen zijn maar enkele van haar onderzoeksdomeinen. Werkend met deze elementen schotelt ze ons een wereld voor waarin de grens tussen fictie en realiteit vervaagt en dominante denkkaders in vraag gesteld worden.

Het werk *Tablets* bestaat uit archiefmateriaal dat deel uitmaakt van Kiwanga's doorlopende serie van lezing-performances *Afrogalactica*. In het tweede deel van deze serie, *Afrogalactica II: The Black Star Chronicles*, neemt ze de rol aan van een wetenschapper uit de toekomst terwijl ze zowel terug- als vooruitblijkt op ras- en genderkwesties. Strevend naar een toekomst zonder onderdrukking, reist Kiwanga – antropologe van de Melkweg – de ruimte door op zoek naar betere werelden en onderzoekt ze de rol die het afrofuturistische gedachtegoed speelde in de ontwikkeling van wat zij noemt de 'United States of Africa Space Agency'.

Kiwanga voert de lezing-performance *Afrogalactica II: The Black Star Chronicles* op in de Cirque op 1 juni om 19u00.

ATO MALINDA (1981, Kenia, woont in Rotterdam, Nederland)

Ato Malinda onderzoekt de hybride aard van de Afrikaanse identiteit: wat betekent authenticiteit in een continent dat vanuit het Westen doorgaans als een unitaire, naar eenheid strevende staatsstructuur wordt aanzien? Daarnaast is ze sterk betrokken bij de LGBTQ-gemeenschap en kaart ze begrippen aan zoals gender, klasse en de vrouwelijke seksualiteit.

De in de zijruimte opgestelde film *La conférence des femmes, Nairobi '85* van Françoise Dasques over FORUM '85 en de vraag van de curatoren naar de eventuele aanwezigheid van haar moeder op dit forum in het Keniaanse Nairobi (waar de kunstenaar werd geboren en opgroeide) vormde het vertrekpunt van *Four-Year-Old Temptress?* Deze video-installatie geeft een kijk op Malinda's gevecht tegen posttraumatische stressstoornissen ten gevolge van een door misbruik getekende kindertijd. Voor dit werk keert Malinda terug naar haar persoonlijke herinnering aan het jaar 1985. Met de spiegel (een kopie van het exemplaar dat in het huis van Malinda's moeder hing) lijkt ze ook ons uit te nodigen om aan inspectie te doen.

AMANDINE
GAY
(1984, France,
currently based
in Montreal,
Canada)

Amandine Gay's film *Ouvrir la Voix* (2016) deals with the intersections of discrimination, art, blackness in all its expressions, and why black women choose to reclaim the narrative about themselves. Gay uses in-depth testimonies to zoom in on Europe's colonial history in Africa and the Caribbean. The documentary gives a voice to black women in francophone Belgium and France, and by way of everyday instances the shared experiences of what it is like to be a black woman and the prejudice they face are revealed. Or how we take a critical look from a different perspective at our Western world where white is still the norm.

For the current exhibition, Gay translated *Ouvrir la Voix* to a spatial form. Fragments from the film are associated with a series of illustrations by cartoonist D. Mathieu Cassendo and reproductions of the title cards that announce the different testimonial chapters in the film.

KAPWANI
KIWANGA
(1978, Canada,
currently based in
Paris, France)

Kapwani Kiwanga's background as an anthropologist plays a decisive part in determining her methods as an artist. Afrofuturism, the anti-colonial struggle, religious beliefs, oral traditions and popular culture are just some of the areas her research covers. Working with these elements, she presents us a world in which the line between fiction and reality is blurred and dominant patterns of thought are questioned.

The work *Tablets* displays archival material which are part of Kiwanga's ongoing series of lecture-performances *Afrogalactica*. In the second chapter of this series *Afrogalactica II: The Black Star Chronicles*, she assumes the guise of a scientist from the future as she looks back and forward on issues of gender and race. Presenting a hypothesis of a world without oppression, Kiwanga, the galactic anthropologist, travels the spaceways in search of better worlds and investigates the role afrofuturist thought played in the development of what she calls 'The United States of Africa Space Agency'.

Kiwanga presents her lecture-performance *Afrogalactica II: The Black Star Chronicles* in the Cirque auditorium on June 1, at 7 pm.

ATO
MALINDA
(1981, Kenya,
currently based
in Rotterdam, the
Netherlands)

Ato Malinda investigates the hybrid nature of African identity: what does authenticity mean in a continent that is still often regarded by the West as a homogenous and unitary state? Malinda is also involved with the LG-BTQ community and she addresses issues concerning gender, class, and female sexuality.

Four-Year-Old Temptress? was inspired by Françoise Dasques' film *La conférence des femmes, Nairobi '85* about FORUM '85, which is being screened in the side space, and the curators' question regarding the artist's mother's possible attendance of the forum in Nairobi, where the artist was born and raised. The resulting video installation deals with Malinda's struggle with post-traumatic stress disorder in the aftermath of an abusive childhood. For this work, Malinda revisits her personal memories of the year 1985. With the mirror (a replica of the one from Malinda's mother's house) she seems to invite us to join in the introspection.

EVA OLTHOF (1983, Nederland, woont in Rotterdam)

Het werk van Eva Olthof steunt vaak op een bepaalde historiek die ze ontsluit door in publieke archieven en bibliotheken te duiken. Ze documenteert en herschikt de geschiedenis van specifieke locaties en gebeurtenissen met behulp van veldwerk, systematische archivering en het maken van foto's. Tijdens dit selectieproces laat ze zich bewust leiden door toeval, subjectiviteit en ambiguïteit. Eenmaal ze zich de verhalen eigen heeft kunnen maken, verbeeldt ze deze in de vorm van installaties, publicaties en performances.

Voor het werk *If it were my turn to speak* traceerde Olthof het verhaal van drie vrouwen, allen geboren in de jaren 1920/1930: Andrée Blouin, die werd geboren in de Centraal-Afrikaanse Republiek, en Chief of Protocol was tijdens het bestuur van Patrice Lumumba (de vermoorde, eerste democratisch verkozen premier na de onafhankelijkheid van Congo); de Congolese Pauline Opango Lumumba, de vrouw van Lumumba op het moment dat hij werd vermoord; en de in Spanje geboren koningin Fabiola, die tijdens de dekolonisatie van Congo koningin was van België. Door deze drie vrouwen samen te brengen in het werk tracht Olthof een beeld te schetsen van de complexe positie van de vrouw in de antikoloniale strijd.

STUDY GROUP FOR SOLIDARITY AND TRANSACTIONS

In 2016 begon het tijdelijke Zweedse collectief Study Group for Solidarity and TransActions zich samen met de Zuid-Afrikaanse vereniging Title in Transgression zich toe te leggen op hoe solidariteit en verzet tijdens het apartheidsregime georganiseerd werden tussen Zweden en Zuid-Afrika. Vertrekkende vanuit hun specifieke geografische achtergrond, focussen beide groepen zich voor dit onderzoeksproject op de geheime solidariteitsactie tussen de verzetsbewegingen in Zuid-Afrika en de solidaire landen tussen 1960 en 1990. Tijdens deze periode zette de organisatie International Defence and Aid Fund clandestiene geldoverdrachten naar de verzetsbeweging in Zuid-Afrika op aan de hand van in scène gezette transnationale briefwisselingen. Dankzij gedetailleerde instructies van IDAF waarbij de zendingen vermomd werden als alledaagse brieven over het

gezinsleven en het weer, konden de schrijvers hun geld tot bij Zuid-Afrikaanse families en hun gevangengenomen verwanten krijgen.

De Zweedse auteur en toneelschrijfster Anna-Lena Wästberg coördineerde het brievenproject vanuit Zweden. Haar persoonlijk archief, bestaande uit brieven, foto's en andere documenten, vormde het uitgangspunt voor dit onderzoek naar solidariteitsacties.

Study Group for Solidarity and TransActions is Petra Bauer, Theresa Traore Dahlberg, Emily Fahlén, Petra Hultman, Linda Sestrajcic, Cristian Quinteros Soto & Anna-Lena Wästberg.

Title in Transgression is Simnikiwe Buhlungu, Dineo Diphofa, Malebona Maphutse, Boitumelo Motau & Gabi Ngcobo.

EVA OLTHOF (1983, Netherlands, currently based in Rotterdam)

Eva Olthof's work often relies on particular historical contexts she unearths from public archives and libraries. She documents and rearranges the history of specific locations and events through fieldwork, systematic archiving and photographic documentation. In the course of this process of selection, she wilfully submits to coincidence, subjectivity and ambiguity. Once she has fully absorbed these narratives, she translates them into installations, publications and performances.

For the piece *If it were my turn to speak*, Olthof traced the stories of three women who were born in the 1920s and 1930s: Andrée Blouin, who was born in the Central African Republic and became Chief of Protocol under Patrice Lumumba (the assassinated first democratically elected prime minister of independent Congo); Pauline Opango Lumumba from Congo, who was Lumumba's wife at the time of his assassination; and queen Fabiola, born in Spain and queen of Belgium during the decolonization of Congo. By bringing these three women together in her work Olthof endeavours to draw a picture of the complex position of women in the anticolonial struggle.

STUDY GROUP FOR SOLIDARITY AND TRANSACTIONS

In 2016, the Swedish-based group Study Group for Solidarity and Trans-Actions and the South African-based group Title in Transgression started to look into how solidarity and resistance were practiced between their respective countries during the apartheid regime. For the current project, the two groups, taking their different geographical positions as points of departure, focus on a secret solidarity project that ran from the mid-1960s until the early 1990s. During this time, the International Defence and Aid Fund secretly transferred money to the resistance movement in South Africa through a staged transnational letter exchange. Through detailed instructions from IDAF, the writers could send money – embedded in mundane stories about family life, the weather and other everyday activities – to South African families and their imprisoned relatives.

The research project takes the private archive of the Swedish coordinator of the letter project, author and playwright Anna-Lena Wästberg, consisting of letters, photographs and other documents, as a point of departure for research and reflection on acts of solidarity.

Study Group for Solidarity and Trans-Actions is Petra Bauer, Theresa Traore Dahlberg, Emily Fahlén, Petra Hultman, Linda Sestrajcic, Cristian Quinteros Soto & Anna-Lena Wästberg.

Title in Transgression is Simnikiwe Buhlungu, Dineo Diphofa, Malebona Maphutse, Boitumelo Motau & Gabi Ngcobo.

Show Me Your Archive and I Will Tell You Who is in Power wordt georganiseerd door KIOSK en KASK / School of Arts Gent in het kader van *The Uses of Art – The Legacy of 1848 and 1989*, een project geïnitieerd door de L'Internationale* met de steun van het Cultuurprogramma van de Europese Unie. Samengesteld door Nataša Petrešin-Bachelez en Wim Waelpuut, met assistent-curator Rachele Dufour.

In samenwerking met Amsab-
ISG, AVG-Carhif en Sophia
asbl/vzw.

Voor het volledige programma
en de laatste updates: [www.kiosk.
art/showmeyourarchive](http://www.kiosk.art/showmeyourarchive).

PUBLIEK PROGRAMMA

Naar de origines van het
transnationaal en intersectioneel
feministisch perspectief in België

CHAPTER 1

Who is speaking? Representation
and non-representation in (art)
politics today
27/04

19:00

1.1. Screening of *La conférence des
femmes, Nairobi '85* by Françoise
Dasques
KASKcinema
20:30

1.2. Conversation between Paola
Bacchetta and Françoise Vergès
Cirque

CHAPTER 2

Second-Wave Feminism in
Belgium
04/05

19:00

2.1. Conversation between Dolle
Minas Chantal De Smet and
Jacqui Goegebeur
KASKcinema
20:30

2.2. Screening of *Jeanne Dielman,
23, quai du Commerce, 1080
Bruxelles* by Chantal Akerman
KASKcinema

CHAPTER 3

On Forum '85 and Cahiers du
Grif
31/05

19:00

Conversation with a.o. Mara
Montanaro (other names t.b.c.)

CHAPTER 4

A Short History of The Future
01/06

19:00

Lecture performance
*Afrogalactica II: The Black Star
Chronicles* by Kapwani Kiwanga
Cirque

CHAPTER 5

Feminism through a
decolonizing perspective
07/06

19:00

Lecture by artist Amandine
Gay, followed by a conversation
between Amandine Gay and Po
B.K. Lomami
KASKcinema

CHAPTER 6

Muslim feminism in Belgium
and secular liberal constraints
16/06

19:00

Keynote by Iman Lechkar,
followed by a panel discussion
with Fatma Arikoglu, Nella Van
den Brandt & Samirah Saleh,
moderated by Sophie Withaeyck
Slam poetry performance by
Samira Saleh
Cirque

Het publiek programma
ontstond in samenwerking met:
Sophia asbl/vzw - Belgisch
netwerk voor Genderstudies
KASKcinema

TENTOONSTELLING

Deelnemende kunstenaars:
Marwa Arsanios
Saddie Choua
Amandine Gay
Kapwani Kiwanga
Ato Malinda
Eva Olthof
Study Group for Solidarity and
TransActions

Bijdragen van:
Evelyne Axell
Françoise Dasques
Nicole van Goethem

Bruikleengevers archiefmateriaal:
Amsab - Instituut voor Sociale
Geschiedenis (ISG), Gent
Archief- en Onderzoekscentrum
voor Vrouwengeschiedenis
(AVG-Carhif), Brussel
Centre audiovisuel Simone de
Beauvoir, Parijs
Chantal De Smet, Gent
Sophia Smith Collection, Smith
College, Northampton (MA)

Bruikleengevers kunstwerken:
De kunstenaars
CinéTé, Eindhoven
Collectie Philippe Axell, Han-
sur-Lesse

Met dank aan :
De kunstenaars, de
bruikleengevers en de sprekers.

Enrico Bartolucci
Julie Carlier
Katrien De Graeve
Elisa Deschepper
Chantal De Smet
Bruno Devos
Nicole Fernandez Ferrer
Annie Fletcher
Els Flour
Nancy Fornoville
Diana Franssen
Evelien Geerts
Jacqui Goegebeur
Lith Lefranc
Bert Lesaffer
Joz Motmans
Dirk Snauwaert
Anaïs Van Ertvelde
Geert Van Goethem
Paule Verbruggen
Pascale Welvaert
Giovanna Zapperi
Chloé Zollman

*L'Internationale bestaat
uit – Moderna Galerija
(MG, Ljubljana, Slovenië);
Museo nacional centro de
arte Reina Sofia (MNCARS,
Madrid, Spanje); Museu d'art
Contemporani de Barcelona
(MACBA, Barcelona, Spanje);
Museum van Hedendaagse
Kunst Antwerpen (M HKA,
Antwerpen, België); SALT
(Istanbul en Ankara, Turkije)
en Van Abbemuseum (VAM,

Eindhoven, Nederland) – en
wordt ondersteund door
aanvullende partnerorganisaties
uit het academische en artistieke
veld: Grizedale Arts (Cumbria,
UK); Liverpool John Moores
University (Liverpool, UK);
School of Arts – KASK,
Hogeschool Gent (Gent, België)
en Universität Hildesheim
(Hildesheim, Duitsland).
De confederatie ontleent
haar naam aan het
strijdlied L'Internationale waarin
de historische
arbeidersvereniging opriep
tot een rechtvaardige en
democratische samenleving.

Show Me Your Archive and I Will Tell You Who is in Power is organized by KIOSK and KASK / School of Arts Ghent in the context of *The Uses of Art – The Legacy of 1848 and 1989*, a project initiated by the L'Internationale* with the support of the Culture Programme of the European Union. The project is curated by Nataša Petrešin-Bachelez and Wim Waelput with assistant curator Rachele Dufour.

PUBLIC PROGRAM

On the beginnings of a transnational and intersectional perspective in Belgian feminism

CHAPTER 1

Who is speaking? Representation and non-representation in (art) politics today
27/04

19:00

1.1. Screening of *La conférence des femmes, Nairobi '85* by Françoise Dasques
KASKcinema

20:30

1.2. Conversation between Paola Bacchetta and Françoise Vergès
Cirque

CHAPTER 2

Second-Wave Feminism in Belgium
04/05

19:00

2.1. Conversation between Dolle Minas Chantal De Smet and Jacqui Goegebeur
KASKcinema

20:30

2.2. Screening of *Jeanne Dielman, 23, quai du Commerce, 1080 Bruxelles* by Chantal Akerman
KASKcinema

CHAPTER 3

On Forum '85 and Cahiers du Grif
31/05

19:00

Conversation with a.o. Mara Montanaro (other names t.b.c.)

CHAPTER 4

A Short History of The Future
01/06

19:00

Lecture performance *Afrogalactica II: The Black Star Chronicles* by Kapwani Kiwanga
Cirque

CHAPTER 5

Feminism through a decolonizing perspective
07/06

19:00

Lecture by artist Amandine Gay, followed by a conversation between Amandine Gay and Po B.K. Lomami
KASKcinema

CHAPTER 6

Muslim feminism in Belgium and secular liberal constraints
16/06

19:00

Keynote by Iman Lechkar, followed by a panel discussion with Fatma Arikoglu, Nella Van den Brandt & Samirah Saleh, moderated by Sophie Withaecx
Slam poetry performance by Samira Saleh
Cirque

The public program was organized in collaboration with: Sophia asbl/vzw – Belgian Gender Studies Network
KASKcinema

EXHIBITION

Participating artists:
Marwa Arsanios
Saddie Choua
Amandine Gay
Kapwani Kiwanga
Ato Malinda
Eva Olthof
Study Group for Solidarity and TransActions

Contributions:
Evelyne Axell
Françoise Dasques
Nicole Van Goethem

Lenders archival material:
Amsab-Institute of Social History (ISH), Ghent
Archive and Research Centre for Women's History, (AVG-Carhif), Brussels
Centre audiovisuel Simone de Beauvoir, Paris
Chantal De Smet, Ghent
Sophia Smith Collection, Smith College, Northampton (MA)

Lenders art works:
The artists
CinéTé, Eindhoven
Collection Philippe Axell, Han-sur-Lesse

Thanks to:
The artists, lenders and speakers.

Enrico Bartolucci
Julie Carlier
Katrien De Graeve
Elisa Deschepper
Chantal De Smet
Bruno Devos
Nicole Fernandez Ferrer
Annie Fletcher
Els Flour
Nancy Fornoville
Diana Franssen
Evelien Geerts
Jacqui Goegebeur
Lith Lefranc
Bert Lesaffer
Joz Motmans
Dirk Snauwaert
Anaïs Van Ertvelde
Geert Van Goethem
Paule Verbruggen
Pascale Welvaert
Giovanna Zapperi
Chloé Zollman

*L'Internationale brings together six major European modern and contemporary art institutions: Moderna galerija (MG+MSUM, Ljubljana, Slovenia); Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia (MNCARS, Madrid, Spain); Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA, Barcelona, Spain); Museum van Hedendaagse Kunst Antwerpen (M HKA, Antwerp, Belgium); SALT (Istanbul and Ankara, Turkey)

and Van Abbemuseum (VAM, Eindhoven, the Netherlands). L'Internationale works with complementary partners such as Grizedale Arts (GA, Coniston, United Kingdom), Liverpool John Moores University (LJMU/LSAD, Liverpool, United Kingdom), Stiftung Universität Hildesheim (UH, Hildesheim, Germany) and University College Ghent School of Arts (KASK, Ghent, Belgium), along with associate organisations from the academic and artistic fields. The confederation takes its name from the workers' anthem "L'Internationale", which calls for an equitable and democratic society with reference to the historical labour movement.